

mænd, der oppebar hjælp i henhold til forsorsloven. Kan disse oplysninger suppleres med henblik på en bedømmelse af udviklingen, eventuelt således, at der skelnes mellem hjælp af henholdsvis over og under 3 måneders varighed? Hvori må man efter socialministerens opfattelse søge årsagen til, at et relativt højt antal unge modtager forsorghjælp, og på hvilken måde kan man efter ministerens opfattelse formindske behovet herfor?

Svar:

Til brug ved besvarelse af 1. del af spørgsmålet skal det oplyses, at den talmæssige opstilling, der findes i socialreformkommissionens 2. betænkning, side 166, vedrører året 1970-71, samt at der endnu ikke på nuværende tidspunkt foreligger et tilsvarende materiale for året 1971-72.

Den i betænkningen aftrykte tabel indeholder hele det materiale, der fra kommunerne er indsamlet på det pågældende område, således at det ikke for tiden vil være muligt at foretage de i spørgsmålet nævnte opdelinger.

Det skal tilføjes, at der for året 1973-74 er planlagt en udbygning af det indsamlede talmateriale.

Socialministeriet har i sommeren 1972 foretaget et rundspørge til landets kommuner om årsagen til den betydelige stigning i udgifterne til almindelig offentlig hjælp efter forsorsloven.

Som årsag til det store antal unge, der modtager hjælp, anfører adskillige kommuner, at der er ret stor arbejdsløshed blandt de unge, hvoraf en forholdsvis stor del ikke er arbejdsløshedsforsikret. Det nævnes, at der specielt er problemer med en gruppe ret psykisk svage unge mænd, der har vanskeligt ved at få anvist normalt arbejde. Adskillige er udgået af børne- og ungdomsforsorg, og nogle er kriminelle eller/og brugere af euforiserende stoffer. Endelig er det anført, at de unge har en ændret holdning til offentlig hjælp og til erhvervslivet, hvilket bevirker, at de ophører med et arbejde, fordi det ikke tilfredsstillende deres ønsker og behov.

Efter socialministeriets opfattelse må denne udvikling søges modvirket gennem et intensiveret samarbejde mellem socialvæse-

net, erhvervsvejledningen, arbejdsformidlingen og revalideringsmyndighederne.

Efter lovforslaget vil dette samarbejde blive administrativt lettere at gennemføre, idet såvel ydelse af kontant hjælp som iværksættelse af revalidering henlægges til de sociale udvalg. Det kan i denne forbindelse nævnes, at det ved forslaget § 41 pålægges de sociale udvalg at følge de tilfælde, hvor der ydes forbigående hjælp, idet udvalget senest 3 måneder efter hjælpens påbegyndelse skal tage stilling til, om der er grundlag for at yde andre former for bistand end økonomisk hjælp.

Spørgsmål 51:

Så vidt det er udvalget bekendt, har man i Odense, Århus og Ålborg søgt at løse problemet med de mange unge, der søger forsorghjælp. Kan der gives nærmere oplysninger om de herved gjorte erfaringer, eventuelt også fra andre byer, hvor man har arbejdet med problemet?

Svar:

Socialministeriet har bedt om en udtalelse om spørgsmålet fra Københavns, Odense, Århus og Ålborg kommuner.

Københavns magistrats 3. afdeling har oplyst, at kommunen er stærkt optaget af problemet omkring socialkontorenes unge klienter, hvis løsning i arbejdsmæssig henseende må kræve et nært samarbejde mellem socialkontorerne og arbejdsformidlingen. Muligheden for et udvidet samarbejde mellem socialkontorerne og arbejdsformidlingen med det sigte at opnå en effektivisering af arbejdsanvisningen overvejes for tiden, bl. a. i relation til forsøg på udvidet samarbejde i øvrigt med andre institutioner med sociale opgaver. Nogen løsning er ikke umiddelbart i sigte, men man er i København som i de byer, som man jævnlig har kontakt med, opmærksom på dette alvorlige problem og følger udviklingen meget nøje. Den hastigt skiftende lovgivning på pensions- og boligsikringsområdet, den nye sygesikringslov m. m. medfører imidlertid en så betydelig arbejdsbyrde for personalet, at man ikke hidtil har haft mulighed for en virkelig koncentreret indsats på dette område.

Odense magistrats 3. afdeling har sendt